

der kan sammenstilles dermed, er disse Inspektorstillinger. Man giver de vedkommende en saadan Stilling og siger til dem: Her er en Eksistens, som skulde sætte dig i Stand til at leve sorgfrit, vi forlanger kun, at du skal anvende nogle Timer daglig til Administration af Museet, som du for Resten maa bruge saa meget, du har Lyst, til at fremme det Studium, du har helliget dig og gjort dig fortjent af. Man kan ikke beregne disse Folks Løn alene efter det Arbejde i Timer, som fordres til Museet. Timetallet for dette Arbejde er kun ligesom en Knage, hvorpaa man hænger de Stillinger op. Hovedsagen er, at man vil give disse Mænd denne Eksistens.

Det er ikke alene deres Forgængere, der var fremragende Videnskabsmænd; ogsaa de to nuværende Indehavere af disse Poster er Mænd med betydelige Navne som Videnskabsmænd og Mænd, som har maattet kæmpe sig frem ved Museet, idet de i mange Aar har siddet der som Assistenten med Gager paa mellem 1,300 og 1,400 Kr. De har begge desuden været udsendte paa betydelige Ekspeditioner i Statens Tjeneste og der foretaget videnskabelige Undersøgelser af stor Vigtighed. For den ene af de nævnte gjaldt Ekspeditionen Fiskeriet oppe ved Grønland, og han har der udført Undersøgelser, hvorpaa hele det nuværende grønlandske Fiskeri er bygget. Hvis man for en Gangs Skyld vilde se Sagen fra Pengenes Side, hvad der i øvrigt ikke er min Hovedhensigt, er Resultatet blevet, at vedkommende Leder af Ekspeditionen har gjort det muligt at drive et Fiskeri, som giver Statskassen en Indtægt af 30,000 Kr. aarlig, samt fundet Fiskebanker, hvorpaa der er opfisket for 200,000 Kr. Helleflyndere, og gjort dem tilgængelige for Fiskeriet. Men det er, som sagt, ikke Pengene, jeg i dette Tilfælde særlig lægger Vægt paa, jeg fremhæver kun, at det er Folk, som har et stort videnskabeligt Navn og en stor videnskabelig Virksomhed bag sig, og de har som Forfattere af en lang Række videnskabelige Arbejder gjort dansk Videnskabelighed Ære baade her og i Udlandet. Det er Folk, som der jævnlig har været Bud efter fra Udlandet. Begge og særlig maaske den ene kunde meget vel nu have siddet som højt lønnede Universitetsprofessorer eller Museumsbestyrere i vore Nabolande, dersom de ikke havde haft den Vedhængenhed ved vort eget Land, som de Folk plejer at have, og havde været utilbøjelige til at forlade det alene af Pengehensyn. De har foretruk-

ket at blive hjemme i Haab om, at deres Eksistens skulde være mulig ogsaa her i Landet. Man maa ikke stille Folk paa disse Pladser paa samme Maade, som man ellers stiller Inspektører. De bør have en Særstilling.

Maaske jeg endnu sluttelig maa nævne, at hvis man vilde fremhæve, at det er et glubsk Spring, at man, hvis man følger Lovforslaget, sætter deres Lønning op til 4,800 Kr. fra det nuværende, som er 3,200 Kr., altsaa en Forøgelse af 1,600 Kr. eller 50 pCt. af den nuværende Indtægt, vil jeg dertil svare: Det er en Misforstaaelse. Sagen er, at de Folks Stillinger under de nuværende Lønningsforhold er saa smaa, at Staten har været nødt til at give dem mere og give det under midlertidige Former. Den ene af de to vedkommende har for Øjeblikket en personlig Bevilling paa Finansloven af 1,000 Kr. Det er motiveret med, at han arbejder paa og allerede har udgivet en stor Del af et fremragende videnskabeligt Værk, som han kun kan faa Ro og Tid til at sysle med, naar han ikke skal være nødt til at spekulere paa Ekstrafortjeneste — hvis det da overhovedet er muligt for en Zoolog at skaffe sig Ekstrafortjeneste —, men kan sidde og arbejde i Fred og Ro. Dette Tillæg paa 1,000 Kr. skal falde bort, naar Lønningslovforslaget bliver gennemført, og naar Udvalget har foreslaaet en Indtægtsforhøjelse paa 800 Kr., men samtidig de 1,000 Kr. skal falde bort, vil det altsaa betyde et Indtægtstab for den paagældende af 200 Kr. Hvis Udvalget gik til det, som er forlangt i Lovforslaget, en Forhøjelse af hans Løn med 1,600 Kr., vilde Avancen, naar de 1,000 Kr. falder bort, kun blive 600 Kr., og det skulde da ikke give nogen Grund til Betænkelighed. Den anden Inspektør har for Eksistensens Skyld maattet paa tage sig at være Medhjælper for den zoologiske Professor ved hans Undervisningsarbejde paa Universitetet. Hans Honorar derfor har i Begyndelsen været 300 Kr., det steg senere til 600 Kr. og er for Tiden 1,200 Kr. Dette Arbejde ved Universitetet, som ogsaa hindrer ham i at anvende sin Tid til videnskabelige Arbejder, maa han opgive, hvis Lønningslovforslaget igennemføres, og den nævnte Indtægt vil altsaa falde bort. Altsaa, naar han faar en Forhøjelse af 800 Kr. skulde han miste en Indtægt af 1,200 Kr., hvad han dog forhaabentlig ikke kommer til. Hvis man forhøjer hans Løn med 1,600 Kr., som det oprindeligt var foreslaaet, vil han altsaa faa en forøget Indtægt af 400 Kr. Ogsaa